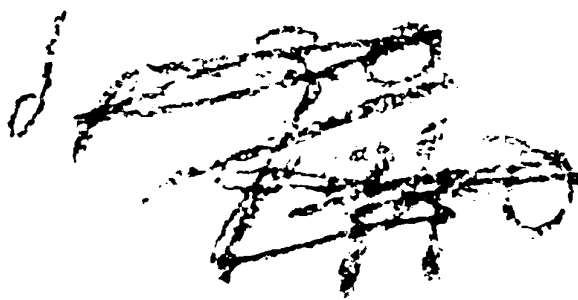
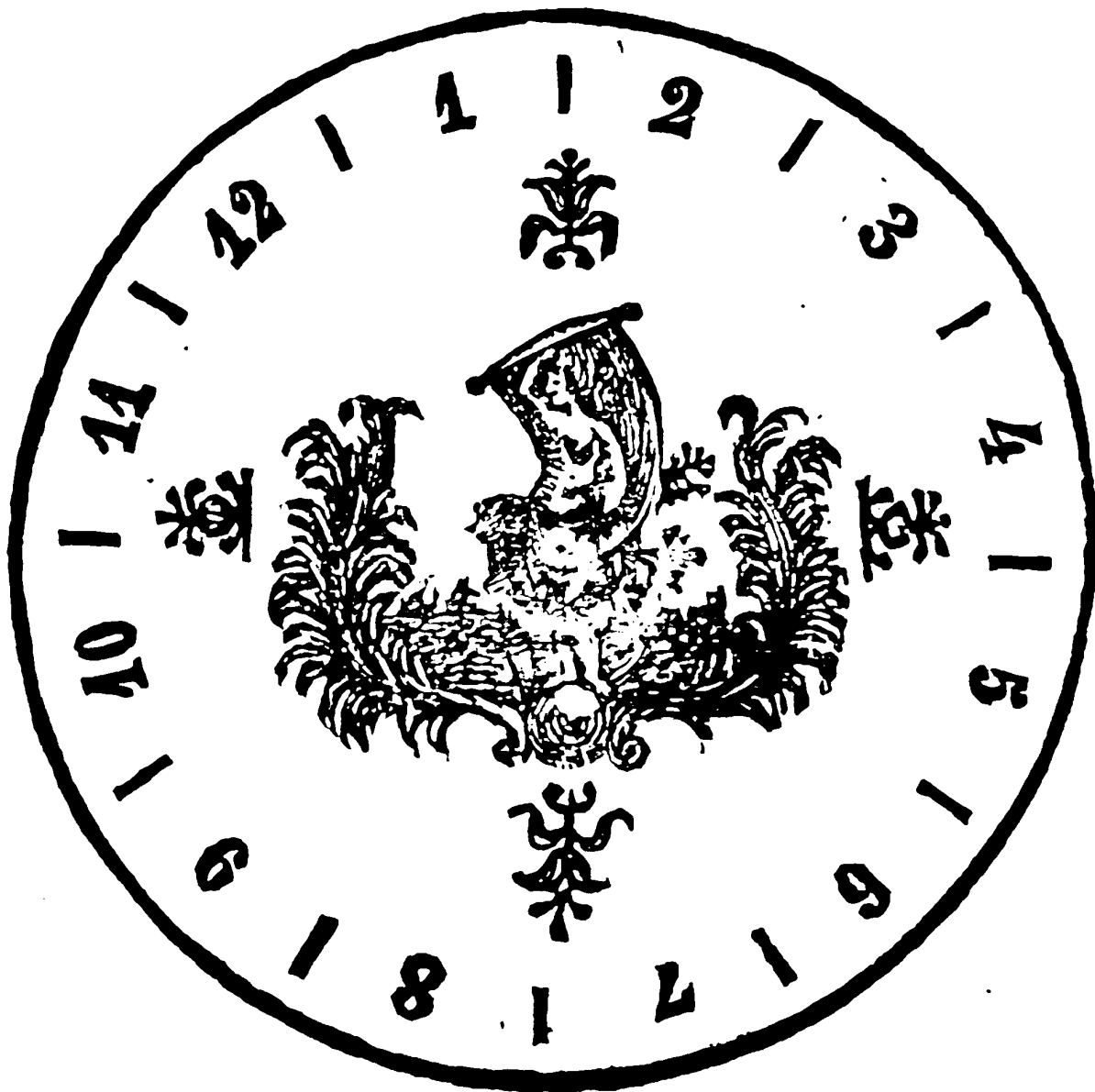

BK
E 97

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000334457

Δε. Επ. 130693

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

ΤΥΧΗΣ,

ΔΙΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ, ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ,

ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΥΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΤΡΟΠΟΝ,

Δύναται ἕκαστος νὰ δοκιμάσῃ τὸ ροιζικόν του,
μὲ τὸ μέσον τῆς Σφαίρας.

ΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΤΑΛΕΠΤΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ,
ΜΑΝΤΕΥΟΥΣΑ ΠΟΛΛΑ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Βιβλίον πᾶν περιεργόν,
μὲ τὸ ὁποῖον κάθε τιμημένη συναναστροφή καὶ φημίλια δύναται,
παίζοντας, καὶ γελώντας, νὰ ἀπεράσῃ τὸν καιρὸν.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Ο ΦΟΙΝΙΣ

1872

Εἰς ὅλους ὅπου ἐξετάζουν ἐτούτο τὸ Βιβλιάκι .

Η Γνώμη μου εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ἐτούτου τοῦ παιγνιδίου δὲν εἶναι ἄλλη, παρὰ νὰ δώσω τρόπον εἰς μίαν συναναστροφὴν νὰ ἀπεράσῃ γελῶντας ὀλίγον καιρὸν, προσπαθῶντας ἀνάμεσόν τους νὰ εὔρουν τὴν τύχην τους . Ὅποιος εἶναι γνωστικός ἤμπορεῖ νὰ καταλάβῃ πῶς ἡ ἀπόκρισις ἐτούτου τοῦ βιβλίου εἶναι κατὰ τύχην . διὰ τοῦτο οὐδὲ ἔχει νὰ βάλῃ Σεμέλιον εἰς αὐταῖς . Εἶναι εἰκοσιτεσσάρων νοημάτων στίχοι διατεταγμένοι μὲ ἀριθμητικὸν μέτρον, καὶ εἰς κάθε φοράν ὅπου δοκιμάζει τὴν τύχην μὲ τὸν τρόπον ὅπου Σέλω διατάξει παρεμπρός, νὰ ἴναι βέβαιος πῶς Σέλει ἐπιτύχει πάντοτε στίχον, ὅπου νὰ περιέχῃ ἀπόκρισιν εἰς τὸ νόημα ὅπου ζητᾷ . μα τὸ πῶς νὰ περιέχῃ τὴν ἀλήθειαν, ἢ πῶς σφαλῆι, αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιον, ἐπειδὴ, ὡς εἶπα, ἡ γνώμη τοῦ κάθε στίχου εἶναι κατὰ τὸ νόημα, ὅπου ἐγὼ ἤθελησα νὰ τοῦ δώσω . Ὅπου Σέλω νὰ εἰπῶ πῶς τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἓνα παιγνίδι, καὶ εἰς ταῖς ἀποφασεῖς του νὰ μὴν βάνεται Σεμέλιον .

Ε Ρ Μ Η Ν Ε Ι Α

Εἰς τὴν Μεταχείρησιν τούτου τοῦ παιγνιδίου .

Οποιος Σέλει νὰ παίξῃ μὲ τοῦτο τὸ βιβλιάκι διὰ νὰ ἀπεράσῃ τὸν καιρὸν, πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ πρῶτον τὸν πίνακα ὅπου εἶναι ἡ εἰκοσιτέσσαρες ὑπέθεσις γραμμέναις, καὶ ἡ κάθε μία ἔχει τὸν ἀριθμὸν της εἰς τὸ κεφάλαιον, καὶ ἀναγνώθωντάς ταις Σέλει ἀπεφασίσει εἰς ποίαν ὑπέθεσιν ἀγαπᾷ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην . ὕστερα ἂς πηγῆνῃ εἰς τὸν τροχόν, ὁ ὅποιος ἔχει ὀλοτρόγραφον τοῦ δώδεκα ἀριθμοῦς, καὶ ἂς βαρέσῃ τὴν σαΐταν μὲ τὸ δά-

5.
 κτυλον· ἄς πάρη ὕστερα ἐκεῖνον τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐστά-
 μάτησεν ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ, καὶ ἄς ὑπάγῃ εἰς τὸν πί-
 νακα νὰ ξαναεὐρῆ τὴν ὑπόθεσιν ὅπου ἐστημάδευσεν, καὶ
 ἄς ἀκολουθήσῃ μετρῶντας ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνης τῆς
 ὑποθέσεως, ὅσον νὰ τελειώσῃ τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐστάθη
 ἡ σαῖτα, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀριθμὸν ὅπου τελειώσῃ,
 ἄς γυρεύσῃ εἰς τὰ τόσα πρόσωπα τοῦ βιβλίου, καὶ σὰν
 εὕρῃ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, ἄς μετρήσῃ τόσα δίστιχα ὅσα
 κράζει ὁ ἀριθμὸς ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν τροχόν, τὰ ὅποια
 δίστιχα ὅλα εἶναι σημαδεμένα εἰς ταῖς ἀρχαῖς ἀπὸ τὸ
 ἕνα ἕως τὰ δώδεκα εἰς κάθε πρόσωπον, καὶ ἐκεῖ ὅπου
 εἶναι ὁ ἀριθμὸς λέγω ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν τροχόν, ἐκεῖνο
 τὸ δίστιχον εἶναι ἡ ἀπόκρισις τῆς τύχης εἰς τὴν ὑπό-
 θεσιν ὅπου γυρεύει.

Παραδείγματος χάριν,

Ἄναγνώθωντας τὸν πίνακα θέλει νὰ ἴδῃ.

8. Ἄν εὕρισκῃ ἐκεῖνο, ὅπου ἔχασεν, ἢ ὄχι.
 Ὅπου αὐτὴ ἢ ὑπόθεσις εἶναι σημαδεμένη εἰς τὸν πίνακα
 μὲ τὸ 8. κτυπᾷ τὴν σαῖτα τοῦ τροχοῦ, ἢ ὅποια σταματᾷ
 ἄς εἰποῦμεν εἰς τὸ 5. τότες γυρίζει εἰς τὸν πίνακα καὶ
 ἀρχηνᾷ ἀπὸ τὸ 8. νὰ μετρήσῃ ἕως νὰ τελειώσῃ τὰ 5.
 ὅπῃ ἔκαμεν εἰς τὸν τροχόν, καὶ λέγει 8. 9. 10. 11. 12. εἰς
 τὸ 12. τελειώνουν τὰ 5. τότες γυρεύει εἰς τὸ βιβλίον
 τὰ 12. πρόσωπα, καὶ σὰν τὰ εὕρῃ γυρεύει ἐκεῖ τὸ πεμ-
 πτον δίστιχον, ὅπου εἶναι τὰ 5. ὅπου ὡς ἄνωθεν ἐστα-
 μάτησεν ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ, ὁ ὅποιος ἀποκρένεται.

5. Ἐσὺ λογιᾶσαι νὰ τὸ βροῆς, ἤξευρε πῶς γελαῖσαι.

Δέν εἶναι τρόπος νὰ βρεθῇ, καὶ πλέον μὴν πλανᾶσαι.

Ἐτῆς καὶ εἰς ὅλαις ταῖς ἄλλαις ὑποθέσεσι, ὅπου εἶναι
 εἰς τὸν πίνακα.

Μὰ πρέπει νὰ ἡξεύρη πῶς ἂν θέλῃ νὰ ἰδῇ κάμμιαν
 ὑπόθεσιν ἀπὸ τὴν δεκάτην τρίτην καὶ κάτω, καὶ τύχη
 καὶ ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ σταματίσῃ εἰς ἀριθμὸν μεγά-
 λον, ὅπου εἰς τὸν πίνακα ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν καὶ
 κάτω τὰ ψηφία εἶναι ὀλιγώτερα, τότες μετρῶντας καὶ
 τελειῶνοντας ἐκεῖνα ὅπου εἶναι, ἀκολουθᾷ νὰ ἀπομετρή-
 σῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πίνακος εἰς τὸ ἕνα, δύο, καὶ πᾶσι
 λέγωντας, ἔσον νὰ τελειώσῃ τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἔσταμά-
 τισεν ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ, καὶ ἐκεῖ ὅπου τελειώνει θέλει
 κάμει ὡς ἄνωθεν.

Παραδείγματος χάριν,

Εἰς τὸν πίνακα θέλει νὰ ἰδῇ.

19. Ἄν ἀποθνήσκῃ ὁ ἄνδρας ἐμπροστίτερα, ἢ ἡ γυ-
 ναῖκα. Ὅπου εἶναι εἰς τὸ ψηφί τὸ 19. τοῦ πίνακος, κτυ-
 πᾷ εἰς τὸν τροχόν, καὶ ἡ σαῖτα σταματᾷ εἰς τὸ 10. τότες
 εἰς τὸν πίνακα μετρᾷ ἔτσι· 19. 20. 21. 22. 23. 24. 1.
 2. 3. 4. εἰς τὸ 4. τελειώνει τὸ 10. ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν
 τροχόν, τότες γυρεύει εἰς τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου τὸ τέταρ-
 τον πρόσωπον, καὶ εἰς τὸ δέκατον δίστιχον, ὅπου εἶναι
 τὸ ψηφί, ὅπου τοῦ ἔδωκεν ὁ τροχός, ἢ τύχη ἀποκρίνεται.

10. Προτίτερα ἡ γυναῖκά σου τὸν κόσμον ἀπαριάζει.
 Καὶ ἡ καρδιά σου ἔσον ζῆς τὴν λύπην της βαστάζει.

Καὶ ἔτσι ἀκολουθῶς ἔχει νὰ κάμῃ εἰς ὅλαις
 ταῖς ἄλλαις ὑπόθεσες.

Ἀκόμη πρέπει νὰ ἡξεύρη πῶς ἂν καὶ ὁ τροχός εἶναι
 δίχως σαῖτα εἶναι τὸ ἴδιον, φθάνει νὰ σημαδεύσῃ μὲ
 τὸ χέρι ἕνα ψηφί ἀπὸ τὰ δώδεκα ὅπου εἶναι τριγύρω
 τοῦ τροχοῦ, καὶ ἔτσι πάλιν μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εὐρί-
 σκει ταῖς ἀποκρίσεις τῆς τύχης ὡς ἄνωθεν.

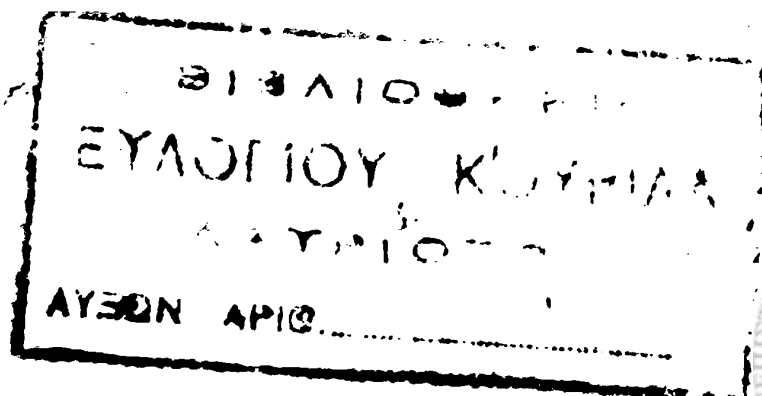

Ὁ πίναξ τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὑποθέσεων,
εἰς τὰς ὁποίας ἡ τύχη ἀποκρίνεται .

1. "Αν ἐτοῦτος ὁ χρόνος ἔχη νὰ εἶναι εὐτυχισμένος ἢ ὄχι .
2. "Αν ἐφέτως κερδαίσης εἰς ταῖς πραγματικαῖς σε ἢ ὄχι .
3. "Αν ἐκεῖνα, ὅπου ἀκούσθησαν εἶναι ἀληθινὰ ἢ ὄχι .
4. "Αν στεφανώσῃς εὐμορφὴν γυναῖκα, ἢ ὄχι .
5. "Αν εἶναι φρόνιμος, ἢ τρελός .
6. "Αν ἔχη φίλους ἀληθινούς ἢ ὄχι .
7. "Αν ὑπανδρεύσῃς ἢ ὄχι .
8. "Αν εὐρίσκῃς ἐκεῖνο ὅπου ἔχασες ἢ ὄχι .
9. "Αν ἀποθνήσκῃς νέος ἢ γέροντας .
10. "Αν πέρνῃς εὐμορφὸν ἄνδρα ἢ ἄσχημον .
11. "Αν ἡ κόρη ὑπανδρεύεται ἢ ὄχι .
12. "Αν κἀνὴς καλὸν ταξειῖδῃ ἢ ὄχι .
13. "Αν ἔχῃς νὰ πλουτίνῃς ἢ ὄχι .
14. "Αν εἶναι ἐγγαστρωμένη ἢ ὄχι .
15. "Αν ἡ ἐγγαστρωμένη γεννᾷ ἀρσενικό, ἢ θήλυκό .
16. "Αν ἡ ἐγγαστρωμένη γεννᾷ μὲ μέγαν κίνδυνον ἢ ὄχι .
17. "Αν εἶσαι ἠγαπημένος ἀπὸ τὸν κόσμον .
18. "Αν κερδαίσης ἢ χάνῃς τὴν κρίσιν .
19. "Αν ἀποθνήσκῃ ὁ ἄνδρας ἐμπροστίτερα, ἢ ἡ γυναῖκα .
20. "Αν ἀποθνήσκῃς εἰς τὴν πατρίδα σου, ἢ εἰς τὴν ξενι-
τεῖαν .
21. "Αν ἔχῃς νὰ τραδίσης κινδύνους εἰς τὴν ζωὴν σου .
22. "Αν ξαναδλέπῃς ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷς καὶ εἶναι στὴν
ξενιτιά .
23. "Αν τελειώνεται τὸ συνοικέσιον ὅπου προξενιέται ἢ ὄχι .
24. "Αν σὲ ἀγαπᾷ ὁ ἀγαπητικὸς σου, ἢ ἡ ἀγαπητικὴ σου .

1. **Ο**λος ὁ χρόνος καρπερὸς ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ,
Καὶ δυστυχία παντελῶς δὲν θέλει μᾶς φοβήσῃ.
2. Σὲ ἀγαπᾷ μὲ τὴν καρδίᾳ, τίποτες μὴν φοβῶσαι,
Καὶ μέσα εἰς τὴν γνώμην του εἶσαι σὰν Σέλῃς
νὰ ᾄσαι.
3. Γλήγορα τελειώνονται, σοῦ τάσσω, ἔχε Σάρρῶς·
Κ' ἐλευθερώνεσαι κ' ἐσὺ ἀπὸ νὰ τέτοις βάρους.
4. Θάρρει καὶ μὴν πικρένεσαι, τὸν ξαναβλέπεις πάλι·
Θέλεις χαρεῖ ταῖς χάρες του καὶ τὰ πολλύτου κἀλλί.
5. Ἄν σ' ἔρθῃ καὶ ὁ κίνδυνος, ἔλιγον σὲ παιδεύει·
Ἔχεις τὴν τύχην βοηθὸν ποῦ σὲ διαφεντεύει.
6. Μακρὰν ἀπ' τὴν πατρίδα σου σὲ ξέντην ἐπαρχία
Τελειώνουν ἡ ἡμέραις σου ὡσὰν στὴν ἔξορια.
7. Προτίτερα ἢ γυναῖκά σου τὰ μάτια θέλει κλείσει,
Δὲν εἶναι τρόπος πλιὸ κανεῖς νὰ σὲ παρηγορήσῃ.
8. Ἔχε ἐλπίδες στὸν Θεὸν καὶ θέλεις τὴν κερδαίσει·
Ἡ πονηρία τοῦ ἐχθροῦ στὰ πόδια σου θὰ πέσει.
9. Εἶσαι τρελὸς, περήφανος καὶ ἔλοι σὲ μισοῦσι·
Ὀλίγ' εἶναι οἱ φίλοι σου ὅπου σὲ ἀγαποῦσι.
10. Μὲ μιὰ μεγάλην εὐκολιᾶ ἡ γέννατις περνάει·
Μ' ὀλίγο καλοπόνησμα ὀίχως κακὴ γεννάει.
11. Κορίτζη βέβαια γεννᾷ κ' οἱ ἄλλοι ποῦ Σαρῶνε
Τὸ πῶς γεννᾷ ἀρσενικὸ, Σαρράζουν σὰν τὸ ἰδοῦνε.
12. Βέβαια πῶς δὲν εἶναί τη, σοῦ λέγω πιστευσέ το,
Καὶ ἂν πῶς εἶναι λέγει σου γιὰ ψέμα λέγισέ το.

1. Μὴν φοβηθῆς νὰ ζημιωθῆς, τὰ ἄσπρα σου τὰ πιάνεις.
Ἐφέτως δὲν χάνεις παντελῶς, ζημιὰ ποτὲ δὲν κάνεις.
2. Μέτριον χάρισμα ὁ οὐρανὸς κ' ἡ γῆ θέλει μᾶς δώσει,
Καὶ θέλει εἶναι ἀρκετὸ, καὶ αὐτὸ θέλει μᾶς σώσει.
3. Ἐσ' εἶσαι τὰ ματάκια του, σ' ἐσένα μόνη ἐλπίζεις,
Καὶ γιὰτ' ἐσένα ὁ ἔρωτας τὰ σπλάγγνα του ξεσχίζει.
4. Αὐτοὶ ὅπου ἐβάλθηκαν γιὰ νὰ τὸ κατωρθώσουν,
Ἐχε ἐλπίδες, γλήγορα θέλει τὸ τελειώσουν.
5. Ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷς πάλιν τὸν ἀνταμώνεις,
Πάλε συμμάσου τὸν θωρεῖς καὶ τὸν ἐκαμαρῶνεις.
6. Πολλαῖς φοραῖς θέλεις βαλθεῖ μακρὰ νὰ ταξειδεύσης,
Καὶ τὴν ζωὴν σε τρεῖς φοραῖς ἔχεις νὰ κινδυνεύσης.
7. Μέσα εἰς τὴν πατρίδα σου ἔχεις νὰ ἀποθάνης,
Ἐκεῖ ὅπου εἶδες πρῶτα φῶς, ἐκεῖ ποῦ πρῶτα ἐ-
φάνης.
8. Πρῶτ' ἀποθνήσκει ὁ ἄνδρας σου, μὰ εἰς τὰ γηρατία,
Κ' ἐσὺ στὸν κόσμον ἀκόμη ζῆς δίχως παρτηγορία.
9. Δὲν εἶναι τρόπος νὰ χαθῆ ἡ ἐδική σου κρίσις,
Καὶ δίκαιαν ἀπόφασιν ἔχεις νὰ ἀγροικίσης.
10. Τόσον ἀχρεῖος εἰς ἐσὺ, ποῦ ὅλοι σέ μισοῦνε,
Ὅλοι σέ ἀποφεύγουνε πάντα νὰ μὴν σέ δοῦνε.
11. Μὴν φοβηθῆτε εἰς αὐτήν, γεννάει μ' εὐκολία.
Δίχως κανένα κίνδυνον καλλι' ἀποκάθε μία.
12. Ἀρσενικὸ σοῦ τάσσω ἐγὼ γιὰ τῶρα πῶς γεννάει,
Καὶ θὰ γεννήσει μ' εὐκολιά, λίγο κοιλοπονάει.

1. Κάτι ξέλ' είναι βέβαια, μὰ ἔχει ὅσ' ἀκούνται.
Καὶ τρεῖς ἡμέραις νὰ διαβοῦν ὅλα ἀληθευοῦνται.
2. Νὰ μὴν πηλὴσις σὴν ἀρχή, καὶ τάσσω σε πῶς κάνεις
Ἀμέτρητο τὸ διάφορο, τ' ἄσπρα διπλά τὰ πιάνεις.
3. Στάρι, κριθάρι, καὶ κρασί, τὸ λάδι, καὶ τὰ ἄλλα,
Εἰς ἐπαζάρια δ' ἀνεβοῦν ἀντήκουστα μεγάλα.
4. Ἄν δὲν σὲ ὀῆ τρελένεται, ὑπομονὴ δὲν ἔχει.
Σὰν τὰ νερά στήν θάλασσα στήν εὐμορφιά σε τρέχει.
5. Πρέπει μεγάλ' ὑπομονή, αὐτὴ νικάει μόνη,
Ἐτζί τὸ συναικέσιον, σὰν ξέλῃς, τελειώνει.
6. Ἐχε ἐλπίδες θάρρευε, τὸν βλέπεις δίχως ἄλλο,
Ἐγὼ μὲ βεβαιότητα μιλοῦ σου καὶ δὲν σφάλλω.
7. Εἰς τὴν στεριά πολλὰ κακὰ ἔχεις νὰ ἀπεράσης,
Καὶ σ' ὅλα μένεις νικητῆς, γι' αὐτὸ νὰ μὴν τρα-
μάσης.
8. Στὰ ξένα πολλὰ μακρὰ σου λέγω νὰ λογασιάσης
Πῶς τὴν ζωὴν σου βέβαια ἔχεις νὰ τὴν ἐχάσης.
9. Ἐσένα ἢ γυναῖκά σου στὸν κόσμον σὲ ἀφίνει,
Κι' ὁ θάνατός της βέβαια πίκραν πολλὴν σὲ δίνει.
10. Στὴν κρίσιν ποῦ ἀρχήνισες κέρδος μὴν λογαριάσης,
Γιατ' εἶναι ὅλη ἀδική, καὶ ἔχεις νὰ τὴν χάσης.
11. Ἄν ξέλῃς νὰ σὲ ἀγαποῦν, περήφανος μὴν εἶσαι,
Γιατὶ τὸ βλέπεις μοναχὸς ἐποῦ γι' αὐτὸ μισεῖσαι.
12. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ εὐκολὰ θὰ γεννίσει,
Καὶ ὀλιγάκι μοναχὰ θέλει κοιλοπονῆσει.

1. Ἡ κόρη ποῦ στεφανωθῆς, χάρου καὶ μὴν σὲ γνωιάζει,
Πρόσωπον ἔχει ἀγγελικόν, τὴν Ἀφροδίτη μοιάζει.
2. Αὐτὰ ὅπου ἀκούστηκαν ψέματα ἅλα εἶναι,
Σ' ὅ, τι ἀκούσεις αὔριον πίστιν μεγάλην δίνε.
3. Λογαριασμοὺς κάνεις πολλοὺς, διάφορα λές νὰ κάνης,
Μὰ ἐγὼ σὲ τάσσω, ἀμαρτωλὲ, πῶς ἓνα τρίτο κάνεις.
4. Ἔχει νὰ εἶναι εὐτυχῆς ἕλες ὁ χρόνος τοῦτος,
Καὶ ὅσα ἀναθρέψῃ ἡ γῆ θάνατο γερμάτα πλοῦτος.
5. Δέν εἶναι ἀγάπη τέλεια ὡσάν τὴν ἐδικήν σας,
Τὰ γνωμικὰ τοῦ ἔρωτος ἔδωσαν τὴν ψυχὴν σας.
6. Γλίγωρα τελειώνεται, τίποτες μὴν σὲ μέλει,
Τέτοιον συνοικέσιον ὁ οὐρανὸς τὸ θέλει.
7. Τὸν βλέπεις, μὴν πικραίνεσαι, θάρρει, παρηγορήσου,
Καὶ τότε ἀναπαύονται αἱ πόνοι οἱ ἐδικαί σου.
8. Κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν ποτέ σου δέν παθαίνεις,
Εἰς στήν στεριά πολλὰ κακὰ σιμά σου ν' ἀναμένης.
9. Μὴν φοβηθῆς πῶς τὴν ζωὴν στήν ξενιτιὰ τὴν κάνεις.
Ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθηκες ἔχεις νὰ ἀποθάνης.
10. Προτίτερα ἢ γυναικά σου τὸν κόσμον ἀπαριάζει,
Καὶ ἡ καρδιά σου ἕσον ζῆς τὴν λύπην της βαστάζει.
11. Μὴ φοβηθῆς, κερδαίζεις τὴν τὴν κρίσιν, ὅπου ἔχεις,
Καὶ καθὼς τώρα πάντοτε ἀπ' ἄδικο ν' ἀπέχθης.
12. Ὅσοι κί ἂν εἶναι γνωστικοί, ὅπου σὲ ἐγνωρίζουν,
Ὅλοι ἐκεῖνοι σ' ἀγαποῦν, ἅλοι σὲ μακαρίζουν.

1. Τέτοιαν φρόνησιν Σαρρόῦ τέτοιας λογῆς κεφάλι
Ἦξευρε διὰ βέβαιον πῶς δὲν τὸ ἔχουν ἄλλοι.
2. Πλούσια θελ' εἶναι βέβαια, σώφρων καὶ τιμημένη,
Μὰ πρέπει νᾶχης πομονή, ἀσχημοκαμωμένη.
3. Ἐκεῖνα ποῦ ἀκούστηκαν δὲν εἶναι ὄλ' ἀλήθεια,
Τὰ περισσότερ' ἀπ' αὐτὰ ψευτιαῖς καὶ παραμύθια.
4. Οὔτε ζημιὰ σοῦ ἔρχεται, οὔτ' ὄφελος εὐρίσκεις,
Καὶ καθὼς πρῶτα ἦσουνε, ἔτσι καὶ τώρα μνῆσκεις.
5. Τὴν εὐτυχία τῆς χρονιάς ἢ θάλασσα θελ' ἔχει,
Κ' ἢ γῆ ἀκρίβεια καὶ κακὸ, μόλον πᾶ πάντα βρέχει.
6. Τέτοια καρδιά ποῦ ν' ἀγαπᾶ σὰν κείνη δὲν εἶν' ἄλλη,
Κὶ ἀξίζει μιὰ πιστὴ καρδιά τοῦ κόσμου ὅλα τὰ
κάλλη.
7. Καθὼς τὸ θελεῖς καὶ ποθεῖς λαμβάνεις καὶ τὴν χάρι,
Ἡ κόρη στεφανώνεται μ' αὐτὸ τὸ παλικάρι.
8. Μὴν φοβηθῆς καὶ γλήγορα πάλαι τὸν ἀνταμώνεις,
Πάλαι τὸν ἀγκαλιάζεσαι, τὸν ἀποκαμαρώνεις.
9. Πολλὰ κακὰ ἐτράβισες, πολλὰ θελεῖ τραβίσεις,
Καὶ τὰ ταξειῖδια τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ τὰ ἀφίσης.
10. Συμὰ εἰς τὴν πατρίδα σου ὁ χάρος σέ σηκώνει,
Σ' ἓνα χωριὸ πολλὰ μικρὸ στὸ μνῆμα ἐκεῖ σέ χώνει.
11. Ὁ θάνατος προτίτερα εὐρίσκει τὴν γυναῖκα,
Καὶ εἰς ἐσένα ἔρχεται σὰν τρέξουν χρόνοι δέκα.
12. Ἐχει μεγάλα δίκαια ἢ κρίσις ἢ ἐδική σου,
Κὶ ὡς ὑστερνὸ νὰ συβαστοῦν γυρεύουν οἱ ἐχθροί σου.

1. Ὅσον ἡ τύχη βοηθῆς, φίλους πολλοὺς λογιᾶσαι,
Καὶ ἂν σοῦ ἔλθῃ δυστυχία κανέναν δὲν ποτάσεις.
2. Τὰ λόγια σου εἶναι ἄγνωστα, καὶ ἀστόχαστα τὰ λέγεις,
Στοχάσου διορθώσουτα γιατί μονάχος φτέγεις.
3. Καλότυχος ποῦ εὐμορφη γυναῖκα θέλει πάρει.
Ἄλλη στὸν κόσμο σὰν αὐτὴ δὲν ἔχει τέτοια χάρι.
4. Μὴν τὸ πιστεύης λέγω σου, εἶναι ψευτιά μεγάλη,
Κὶ ὅποιος τὸ καινολόγησεν ἔχει ἀλαφρὸ κεφάλι.
5. Κεφάλι θέλει γνωστικό, κυβέρνησι μεγάλη,
Σταῖς πῆλῃσες, σταῖς ἀγοραῖς, καὶ τὰ κερδέσεις πάλι.
6. Ὁ χρόνος τοῦτος βέβαια δείχνει καλὰ σημάδια,
Γεμίζουν τὰ κοφίνια καὶ δὲν ἐμνίσκουν ἄδια.
7. Πῶς θέλεις νὰ μὴν σ' ἀγαπᾷ; εἰς ἡ παρηγοριά του,
Πάντα ἐσένα ἐπιθυμοῦν τὰ μάτια τὰ δικάτου.
8. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον ἔχει νὰ τελειώσῃ,
Κὶ ὁ πρῶτος ὁ προξενητής θέλει τὸ κατορθώσῃ.
9. Πολυς καιρὸς θέλει διαβεῖ, χρόνοι θέλ' ἀπεράσουν,
Θὰ κλαύσουν τὰ ματάκια σου ὡς νὰ τὸν ἀπολαύσῃ.
10. Ὅσον ποῦ ζῆς πολλὰ κακὰ ἔχεις νὰ ἀπεράσῃς,
Καὶ κινδυνεύεις τὴν ζωὴν πολλαῖς φοραῖς νὰ χάσῃς.
11. Ἐχει νὰ σ' εὕρῃ ὁ θάνατος πολλὰ μακρὰ σταῖ ξένα,
Ὅπου δὲν βρίσκεται ἄνθρωπος νὰ σὲ γνωρίσῃ ἐσένα.
12. Πρωτῆτερα ὁ θάνατος τὸν ἄνδρα σου σηκώνει,
Κὶ ὁ χωρισμός του ὅσον ζῆς τὰ σπλάγγνα σου
πληγώνει.

1. Ἀγκαλιὰ στογάξεσαι νὰ ὑπανδρευθῆς γιὰ τῶρα,
Ἀνέγνωσας ἀσυλλόγιστα Σέλ' ἔρθει ἐκεῖν' ἡ ὥρα.
2. Φίλοι πολλοὶ σέ χαιρετοῦν, μὰ τοὺς δυστυχισμένους
Μόνον αὐτοὺς λογάρισε γιὰ ἐνεμπιστευμένους.
3. Εἶσαι τρελὸς, μὰ φρόνιμον Σαρρεῖς νὰ σέ λογιάζουν,
Κί ἐσὺ δὲν εἶσαι μοναχὸς, ἄλλοι πολλοὶ σέ μαιάζουν.
4. Θέλει σοῦ τύχη ἄσχηρη, μὰ φρόνιμη Σέλ' εἶναι.
Κάλλιο 'τζί παρὰ εὐμορφή, καὶ βουρλισμένη νᾶναι.
5. Τὰ νέα ἐπ' ἀκούστηκαν λέγων σου μὴν πιστεύεις.
Ἄν τὰ λογιάζης βέβαια, βέβαια τὸ λαθεύεις.
6. Γιατί φθονᾶς μὲ τὴν καρδιά, κί ἔλαι ἀγαπᾶς νὰ
χάσουν,
Τὰ πράγματα, ἵπου πωλεῖς, ἔλαι Σέλει χαλάσουν.
7. Ὅλος ὁ κόσμος ἔλ' ἡ γῆ πολὺν καρπὸν Σα φέρει,
Χαρὰ Σέλ' εἶν' ἡ ἀνοιξίς, γλυκὸ τὲ καλοκαίρι.
8. Κάλλια χάνει τὴν ζωὴν παρὰ νὰ σέ ἀφήσῃ,
Κί ὅσον ποῦ ζῆ, μὴν φοβηθῆς, ἔχει νὰ σ' ἀγαπήσῃ.
9. Τέλος τὸ συνοικέσιον γλίγωρα Σέλει λάβει,
Κί ἡ γλῶσσα τοῦ ἐναντίου βουδένεται, καὶ παύει.
10. Γλίγωρα ξαναβλέπεις τον, ἡ λύπη σου ἄς παύσει.
Προτοῦ ὁ χρόνος νὰ διαβῆ Σέλεις τὸν ἀπολαύσει.
11. Στὴν θάλασσα καὶ εἴην περιὰ πολλὰ κακὰ παθαίνεις,
Καὶ καθὼς εἶσαι φρόνιμος ἔλαι τὰ ὑπομένεις.
12. Οἱ συγγενεῖς στὸν τάφον σου ἔλαι σέ συντροφιάζουν,
Γιατί εἰς τὴν πατρίδα σου τότες σ' ἐνταφιιάζουν.

1. Μὴν τὸ ἐλπίζεις νὰ τὸ βρῆς, ἐκεῖνο εἶναι χαμένον·
Καὶ μὴν λογιᾶσθης πῶς αὐτὸ τὸ ἔχει κανεὶς κλεμ-
μένον.
2. Νὰ πανδρευτῆς δὲν γνοιᾶξῃσαι ὅσον ποῦ εἶσαι νέος,
Καὶ τὸ γυρεύεις ὕστερα σὰν γένης γηραλαῖος.
3. Ὅλους τοὺς φίλους ποῦ θάρρῃεις νὰ εἶναι σὰν ἐσένα,
Τὰ σπλάγγνα οἱ περισσότεροὶ τὰ ἔχουν χαλασμένα.
4. Περήφανος καὶ ἀμαθὴς λοιδᾶδ' εἶναι μεγάλη.
Σφάλμα σὰν εἶν' τέτοιας λογῆς, ἔχεις λολὸ κεφάλι.
5. Στὸν κόσμῳ δὲν εἶν' εὐμορφία ὡς αὐτηνῆς πῃ κέρνεις,
Μὰ θὰ σοῦ κάμει ἄδικο, κ' ἐσὺ τὸ ὑποφέρνεις.
6. Εἶναι ψευτιάς, κ' ὡς φρόνιμος ἀκρόασιν μὴν δίνεις·
Κ' ἐγὼ σὲ τάσσω ὡς αὔριον ν' ἀκρόσθης καὶ νὰ μείνθης.
7. Ἄν θὲ νὰ κάμθης πούλησιν καλτὴν καθὼς ἐλπίζεις,
Μὴ βιαστῆς σταῖς πούλησαις, γιατί πολὺ χαρίζεις.
8. Ὅλα τὰ δένδρα ποῦ ἀνθοῦν θέλ' εἶν' εὐτυχησμένα,
Κ' ἀπὸ καρπῶν γλυκύτατους θέλ' εἶναι φορτωμένα.
9. Ἄνίσως στήψῃ ἢ θάλασσα, βουνὰ περιπατήσουν,
Τότε τὰ μάτια π' ἀγαπᾶς δὲν θέλει σ' ἀγαπήσουν.
10. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον ποτὲ δὲν τελειώνει,
Τί εἶν' ὀλίγο τὸ προικιὸ καὶ τόσον δὲν τοῦ σώνει.
11. Γλίγωρ' ἀπολαμβάνεις του, μόνον παρηγορήσου·
Λάβε λιγάκ' ὑπομονή, κ' ἔφθειρες τὴν ζωή σου.
12. Δίχως κανέναν κίνδυνον ἔχεις πολὺ νὰ ζήσθης,
Μόνον εἰς τὰ γηράματα τυφλὸς θὰ καταντήσθης.

1. Κυβέρνα τὴν υἰείαν σου, γέρος δὲλ' ἀποθάνεις,
Ζῆσε μὲ φόβον τοῦ Θεοῦ, τί τὴν ψυχὴν σου χάνεις;
2. Μὴν φοβηθῆς καὶ γλίγωρα δὲλ' εὔρεις ὃ, τ' ἐγάθη,
Καὶ νὰ φυλάῃς τὸ πρᾶγμα σου τῶρα. Δέλεις τὸ μάθη.
3. Προτοῦ ὁ χρόνος νὰ διαβῆ ποῦ εἶσαι πανδρεμένος,
Καὶ εἰς τρεῖς μῆνες ὕστερον εἶσαι μετανιωμένος.
4. Δὲν εἶναι πλιὰ τέτοιος καιρὸς δὲν εἶν' ἐμπιστοσύνη,
Κὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μὴν δαρρῆς ποτέ σε καλωσύνη.
5. Εἶσαι λωλὸς, καὶ ἀμαθῆς, περήφανος, χυδαῖος,
'Αδιάκριτος, ξεδιάντροπος, ὡσάν κακὸς Ἑβραῖος.
6. Τὸ πρόσωπο ἀγγελικὸ, κὶ ἀγγελικὴν τὴν τάξι,
Θέλ' ἔχει ἡ γυναῖκά σου, π' ὁ κόσμος δὲ δαυμάξει.
7. Πῶς δέλεις τέτοιαις εἰδησεὶς νάχουνε 'πιστοσύνη;
Ὅλα τὰ λέγω ψέματα δὲν εἶναι ἀληθοσύνη.
8. Ἐξω ἀπὸ ταῖς πραγμάτειαίς σου ὃ, τ' ἄλλο ἀγοράσεις,
Θέλ' ἔχεις διάφορο πολὺ, μὴν φοβηθῆς νὰ χάσης.
9. Τὰ κλήματα ὅλα κοινῶς δὲλ' ἔχουν δυστυχία,
Καὶ πίνουμ' ὀλιγώτερο, κάλλιο διὰ τὴν υἰεία.
10. Σὲ ἀγαπᾷ μὲ τὴν καρδιά, ἐσ' εἶσαι ἡ ψυχὴ του,
Δὲν εἶν' ἀγάπη τέλεια ὡσάν τὴν ἐδική του.
11. Χάρου καὶ μὴν πικρένεσαι, τὸ βλέπεις τελειωμένο,
Προτοῦ ὁ μῆνας νὰ διαβῆ εἶναι κατωρθωμένο.
12. Πολὺς καιρὸς δέλει διαβῆ ὡς νὰ τὸν ἀπολαύσης,
Πολὺν καιρὸν δὲ πικραθῆς, πολὺ δέλει τὸν κλαύ-
σεις.

1. Μελαχροινός, μαῦρα μαλιά, μάτια καρπωμένα,
Καί τὸ κορμί ἀγγελικόν, τὰ χεῖλη ρομπινένια.
2. Ἀπ' τοὺς τριάντα κί ὕστερα ἀρρώστια δέν σέ πιάνει,
Στοὺς ἐννενηντα μόνη μιὰ ἀπὸ ἐδῶ σέ χάνει.
3. Εὐρίσκεις το μέ τόν καιρόν, τώρα δέν εἶναι τρόπος,
Κί ἂν τώρα θέλῃς νά τὸ βρῆς, εἶναι χαϊμένους κόπος.
4. Θέλει σοῦ ἔλθει προξενιά, μα δέν τήν τελειώνεις,
Καί σάν μέ ἄλλον πανδρευθῆ, ἐσὺ τὸ μετανιώνεις.
5. Φίλοι σου κράζονται πολλοί, ὅλοι σέ μακαρίζουν,
Μὰ σάν σοῦ ἔλθῃ τὸ κακό, τότες δέν σέ γνωρίζουν.
6. Τρελόν οἱ ἄλλοι σέ θαρρῶν, εἶναι τρελοί ἐκεῖνοι,
Ἐσ' εἶσαι ὁ γνωστικώτερος γιά τήν ταπεινσύνη.
7. Ὠραία εἶναι, εὐμορφη, κ' εὐγενική στα ἦθη,
Εἶν' ἄσπρη ροδοκόκκινη, κ' ἔχει γεμάτο ἀστίθη.
8. Ἀληθιναῖς ἢ εἰδήσεις εἶναι, μὴν ὑποπτεύῃς,
Εἶναι ἀλήθεια, ὅ, τ' ἤκιστες, καί πρέπει νά πιστεύῃς.
9. Σάν χριστιανός περπάτησε, ἂν θέλῃς νά πλουτίσῃς,
Πῆλῃσε φθηνία τῶν πτωχῶν γιά νά μὴν ἀδικήσῃς.
10. Τὰ πρόβατα προκόβουνε, στο κρέας εἶναι χάρι,
Φθηνία μεγάλη θά γενεῖ ἀκόμι καί στο ψάρι.
11. Ἐσ' ἔχεις σπλάγγνα ἄπαστρα γεμάτα κακσύνη,
Καί ἡ κόρη τέτοιον ξεύρεισε καί σέ μισᾷ κί αὐτήνη.
12. Δέν ἔχει νά τελειωθῆ, μα γλήγορα χαλιέται
Αὐτὸ τὸ συναιχέσιον, ποῦ τώρα προξενιέται.

1. Φεβᾶσαι νὰ μὴν πανδρευθῆς, μὰ γλήγορα τὸν πέρνεις.
Εἶστε κ' οἱ δύο ἀνάποδοι, σὲ δέρνει καὶ τὸν δέρνεις.
2. Ἄσπρος καὶ ῥοδοκόκκινος, ξανθὰ ἵναι τὰ μαλιά του,
Ἄλλος δὲν μοιάζει τάσσω σε τὴν τέστην εὐμορφιά τ.
3. Τοὺς ἐγδοθήκοντ' ἀπερυσῆς, φθάνει νὰ ἔχῃς γνῶσι,
Γιὰ νὰ κερδαίσῃς τὴν ψυχτὴν τόσος καιρὸς νὰ σώσῃ.
4. Μὴν συγχισθῆς παντάπασι, γλήγορα τὸ εὐρίσκεις,
Καὶ ὅλος εὐχαρίστῃσιν θέλεις εἶδει πῶς μνήσκεις.
5. Ὅσους κιὰν ὑπανδρεύονται ὅλους τοὺς περιπαίζεις,
Θέλει ἔλθει ἕνας καιρὸς ὅπου κ' ἐσὺ τοὺς μοιάζεις.
6. Δοκίμασε τοὺς φίλους σου ἂν θέλῃς νὰ γνωρίσῃς,
Τὸ πῶς δὲν εἶν' ἀληθινοί, κ' ἐσὺ νὰ τοὺς μισήσῃς.
7. Ἄλλους τρελοὺς ὡσὰν ἐσὲ δὲν ἔχω νὰ ἐνομάσω,
Ὅμοιός σου δὲν εὐρίσκεται ὅπου νὰ σὲ τεριάσω.
8. Ἐξω ποῦ εἶναι ἄσχημη εἶναι καὶ βουρλισμένη,
Ὅποιος πολὺ προικιὸ ζητεῖ, τέτοιο κακὸ παθένει.
9. Πῶς ἴμφορεῖ ἀληθινὸ νὰ εἶν' αὐτὸ ποῦ λέει,
Ἄγνωστος εἶναι κί ἀμαθής, ὅποιος τὸ πιστεύσει.
10. Πούλησε ταῖς πραγματῖαις σε σὰν εὐρῆς τί κοφίζην,
Γιατ' εἰς παζάρια χαμηλὰ ἐφέτο ταῖς ἰκρημίζουν.
11. Στὰ δένδρα ἔλα εὐτυχιὰ θέλ' εἶναι ὅπ' ἀνθοῦναι,
Ἄμ' ἀπὸ τὰ γεννήματα πολλὰ θέλει χαθοῦναι.
12. Αἰσωπος εἰς τὴν εὐμορφιά, Μπερτόλδος εἰς τὴν χάρι,
Ἡ κόρη σ' ἀπεστρέφεται, ἔχει ἄλλο παλικάρι.

1. Εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ ὄνομα μίσευσε νὰ πτηγέντις,
Καὶ φθάνεις κατευόδιον, τίποτε δὲν παθένεις.
2. Πανδρεύεσαι καλότυχη, χάρου καὶ μὴν λυπᾶσαι,
Εἰς ὅλα σὲ εὐχαριστᾶ νὰ μὴν παραπονᾶσαι.
3. Θέλει σοῦ τύχει ἕνας κουτζὸς καὶ κακοκαμωμένος,
Μαῦρος καὶ μακρὺπρόσωπος, δὲλ' εἶν' καὶ μουζω-
μένος.
4. Μὴν τρέχεις πίσω στοὺς γιατροὺς, καὶ γέρος ἀποθνή-
σκεις,
Γερός εἰς τὰ γηράματα καὶ δυνατὸς ἐμνήσκεις.
5. Ἐσὺ λογιάζεις νὰ τὸ βρῆς, ἤξευρε πῶς γελαῖσαι,
Δὲν εἶναι τρόπος νὰ βρεθῆ, καὶ πλέον μὴν πλα-
νάσαι.
6. Ὡς τώρα σὲ πολλαῖς μεριαῖς σ' ἔχουν προξεντημένο,
Καὶ γλήγορα δέλει σὲ δῶ κ' ἐσένα πανδρεμένο.
7. Ὅσων κι' ἂν ἔκαμες καλὸ φίλους σου τοὺς λογιάζεις,
Ἐκεῖνοι ὅλοι σὲ φθονοῦν, κ' ἐσὺ ἀδελφοὺς τοὺς κρά-
ζεις.
8. Τί νὰ σοῦ πῶ, εἶσαι τρελὸς, βλέπεις τὸ μοναχὸς σου·
Κι' ἂν δέλεις, εἶσαι σὲ καιρὸν, προσπάθη διωρθώσου.
9. Δὲν εἶναι τόσον εὐμορφη, μὰ φρόνησιν μεγάλη,
Νὰ κυβερνᾶ τὸ σπῆτί σου τέτοια δὲν ἔχεις ἄλλη.
10. Βέβαια εἶν' ἀληθινὰ, γιατί τὸ ὑποπτεύεις,
Κι' ὅποιος τὰ κοινολόγησε, πρέπει νὰ τὸν πιστεύης.
11. Ὅ, τι κι' ἂν ἐπιχειρισθῆς, ἐφέτο διαφορένεις,
Κι' ἂν σ' ἔλθουν ἄλλαις δύο χρονιαῖς παρόμοιαις,
πλουτένεις.
12. Πλήθιο τὸ λάδι ἔχομεν, τὰ ὄσπρια καὶ τὸ στάρι,
Τ' ἀραποσίτι μέτριο, ἔτζι καὶ τὸ κριθάρι.

1. Έχεις τὴν τύχην βοῦθόν, νὰ ἔχεις κιὰλίτην ἡρώσι,
Ἐκάνες πλούτη ἀρκετὰ, ποῦ ἤθελαν σοῦ σωσίη.
2. Θέλει σοῦ τύχουν δυσκολιαῖς, καιρὸν ἐλίγον χάνεις,
Κί ὅπου νὰ φθάσῃς πιθυμᾶς, καθὼς τὸ θέλεις, φθά-
νεις.
3. Σπῆττα πολλὰ γιὰ νόμφητους σέ θέλουσι γυρέψει,
Καί μ' ἕνα ξένον εἰ ἐδικοί σέ θέλουσι πανδρέψει..
4. Μάτι γαλάζιο καὶ γλυκὸ, πρόσωπο χιονισμένο,
Ψιλό, λιγύναι τὸ κορμί, ὡσάν ζωγραφισμένο.
5. Ἐκατὴν χρόνους βέβαια τάσσω σου θά περάσεις,
Καί θέλεις γένῃ σάν παιδί τὴν φρόνησιν νὰ χάσῃς.
6. Ἐκείνο ποῦ ἐγάθηκε, ποῦ εἶν', ἕνας τὸ ξέρει,
Νὰ σέ πειράξῃ τόκρυψε, καὶ πάλαι σοῦ τὸ φέρει.
7. Ἐσὺ δὲν κλίνεις εἰς αὐτὸ, κιὰλθηβινὴ εὐμορφία
Σέ κάνει καὶ ὑπανδρεύεσαι κοντὰ στὰ γηρατία.
8. Ὅποιος θέλει καὶ ποθεῖ φίλους καλοὺς νὰ ἔχῃ,
Πρέπει τοὺς νόμους τῆς φιλίας τέλεια νὰ κατέχῃ.
9. Ἡ τρέλα σου πεδάκιμου βαθιά ναι ριζωμένη,
Κί ὅσο νὰ σ' εὔρη ὁ θάνατος πάντα μ' ἐσένα μένει.
10. Ἐχεις νὰ πάρῃς εὐμορφῆ, στὰ κάλλη τὴν παινεῦνε,
Μὰ δὲν τὴν ἔχεις μοναχός, πολλοὶ θά τὴν γαρεῦνε.
11. Θαυμάζονται, δὲν βλέπεις του; ψέματα ὅλα εἶναι,
Μὴν ὑποπτεύῃς πλιώτερο σ' ἐμένα πίστιν ἴνε.
12. Γιὰ φέτο κακοῖριζικιαῖς εὐρίσκεις στὴν πραγμάτια,
Καὶ κυβερνήσου φρόνιμα, ἔχε ἀνοιχτὰ τὰ μάτια.

1. Ἐγγαστρωμένη εἶναι τῆ βέβαια, πίστευσέ το,
Καὶ πῶς γεννάει ἀρσενικὸ ἄκωμα λόγιασέ το.
2. Θέλεις πλουτήσῃ ὡς τὸ πρθεῖς, μὲ γνῶσιν κυβερνήσου,
Ἄν θέλῃς καὶ τὰ πλῆτησθ νὰ τὰ ἄχῃς σὴν ζωήν σου.
3. Μίσευσε μὲ καλὴν καρδίᾳ εἰς τ' ὄνομα Κυρίου,
Καὶ θέλεις ἰδεῖ καθὼς πρθεῖς τέλος τοῦ ταξειδίου,
4. Βιάζεσαι νὰ πανδρευθῆς, ἄσχημος σοῦ τυχένοι,
Μὰ εἰς ἐσὺ χειρότερη, κὶ αὐτὸς σὲ ὑπομένει.
5. Ἔχει κορμὶ ἀγγελικὸ, εἶναι γεμάτος χάρι,
Ἔχει καὶ λεονταριοῦ καρδίᾳ, ἀνδρεῖο παλικάρι.
6. Ὅσαις ἀρρώστιας κιὰν τραβᾷς κάμμιᾳ μὴ σὲ φοβίζῃ,
Μόνον στοὺς ἐβδωμνηταδὺ μιᾷ θέρμη σὲ σκουπίζει.
7. Ἄφησε ταῖς ἐλπίδες σου, ἐκεῖνο ἔναι χαμένο,
Σ' ἄλλον καιρὸν ἴσως τὸ βρεῖς, μὰ τῶρα ἔναι κρυμ-
μένον.
8. Ποιαῖς χάρες σοῦ εὐρίσκονται, καὶ θέλεις ὑπανδρία;
Γυναῖκες εἰν' ἀμέτρηταις, μὰ γιὰτ' ἐσὲ κάμμιᾳ.
9. Ἐσὺ δὲν ἠξεύρεις παντελῶς τί θεὸς νὰ πῆ φιλία,
Καὶ τὸ ἐλπίζεις νὰ κρατῆς τῶν φίλων τὴν καρδίᾳ;
10. Ἄλλοι πέντ' ἕξῃ σὰν ἐσὲ νὰ ἦτον προκομένοι,
Καλότυχοι θέλ' εἶμασθεν ἀπ' ὄλους παινεμένοι.
11. Μικρούτσικ' εἶναι σὸ κορμὶ, καὶ ἄσπρη σὰν τὸ γάλα·
Μαῦρα μαλιὰ, στόμα μικρὸ, τὰ μάτια τῆς μεγάλα.
12. Σοῦ τάζω καὶ σοῦ ὑπόσχομαι πῶς εἶναι ὅλ' ἀλήθεια,
Καὶ μὴν θάρρῃς πῶς ἤκουσες μύθους καὶ παρα-
μύθια.

1. Μὴν τὸ λογιάζῃς, μὴν θάρρῃς κορίτζι νὰ γεννήσῃ,
Θέλει γεννήσῃ ἀρσενικὸ νὰ σέ παρηγορήσῃ.
2. Μὴν τὸ λογιάζεις νὰ νάι τι, δὲν εἶν' ἐγγαστρωμένη·
Μήτ' ἐγγαστρώνεται ποτέ, γιάτ' εἶναι παθιασμένη.
3. Θελ' ἀποκτήσεις θησαυροὺς, μὰ ὅσο ν' ἀποθάνῃς,
Μέ ταῖς κακαῖς κυβέρνησες τὰ πλῆτησ τὰ χάνεις.
4. Μὴν φρονθῆς καλότυχε· καλὸ ταξείδι κάνεις·
Κ' ἐκεῖ πῶ θέλεις μέ χαρὰ καὶ καλοσύνη φθάνεις.
5. Προτοῦ ὁ χρόνος νὰ διαβῇ τὸν ἄνδρα θέλεις πάρει,
Καλότυχη στὴν τύχην σου, εἶναι γεμάτος χάρι.
6. Νὰ τὸν ὁμοιάζῃ εἰς τὴν γῆν νέος δὲν εἶναι ἄλλος,
Εἰς τὴν ἀνδρείααν τὴν πολλὴν, κ' εἰς τὸ μεγάλο
κάλλος.
7. Πενῆντα χρόνους δὲν περνᾷς, μὰ μέ καλὴν ὑγεία.
Κάλιο εἶν' νὰ παιδεύῃσαι κοντὰ στὰ γηρατία;
8. Ἐκεῖνο τώρα ἐχάθηκε, καὶ πλιὸ μὴν λογαριάζῃς,
Νὰ μάθῃς πῶ εὐρίσκεται εὐκερα κοπιάζεις.
9. Γλήγορα ὑπανδρεύῃσαι, προικιὸ δὲν θέλεις πάρει,
Εἶναι πτωχὴ, μὰ θαυμαστῆς εὐμορφιάς τὴν χάρι.
10. Δὲν ἔχεις φίλον παστρικόν, ὅλοι σέ κολακεύουν,
Καὶ πίστευσε τὰ λόγια μου, γιὰτὶ δὲν σέ λαθεύουν.
11. Εἶσαι τρελός, δὲν ξεύρεις το· ἢ θέλεις νὰ γελοῦμε
Αὐταῖ πούναι τριγύρω σου, τί λέγω σου σὰν δοῦνε;
12. Ἄσχημη σὰν διάβολος βέβαια σοῦ τυχένει,
Θελ' ἀπεράσεις μέ αὐτὴν ζωὴν τυραγνησμένη.

1. Τὸν Θεὸν ἔχει βοηθὸν, κίνδυνον δὲν περνάει·
Μὲ εὐκολίαν βέβαια δίχως κακὸ γεννάει.
2. Ὅλοι σας λέτε ἀρσενικὸ πῶς θέλει νὰ γεννήσῃ,
Καὶ σὰν τὸ ὄπτε Σηλυκὸ, θέλει σᾶς ἐξαφνίσει.
3. Ἐγγαστρωμένη εἶναί τη, δὲν βλέπεις τὴν κοιλία;
Θέλει σοῦ κάμει ἀρσενικὸ, καὶ κάμει ἐτοιμασία.
4. Πλούτη πολλὰ καὶ Σησαυροῦς βέβαια ἀποκτένεις,
Μὴν γίνεσαι περτράνος, γιατί κακὸ παθένεις.
5. Ταξίδι καλορίζικο σοῦ τάζω σοῦ τυχένοι,
Κ' ὅποιος μ' ἐσένα ἔρχεται κακὸ τοῦ δὲν παθένει.
6. Πολλοὶ θέλει σοῦ τύχουνε, κἀνένας δὲν σ' ἀρέγει,
Καὶ θέλεις μείνει ἀνύπανδρη, ἢ γνώμη σὲ σὲ φτέγει.
7. Ἄν δὲν βιασθῆς νὰ πανδρευτῆς, εὐμορφος σὲ τυχένοι.
Ἐχε λιγάκι ὑπομονὴ τί μένεις γηλασμένη.
8. Ἀνίσως καὶ κυδερυθηθῆς, ἔχεις πολὺ νὰ ζήσῃς,
Καὶ πανδρευμένα ἀρσενικά μ' ἐγγόνια θέλ' ἀφήσεις.
9. Δὲν εἶναι τρόπος νὰ τὸ βρῆς, μάτια κοπιάζεις,
Καὶ γὰ χαμένο παντελῶς πρέπει νὰ τὸ λογιάζῃς.
10. Ἐσὺ Σαρόεις νὰ πανδρευθῆς· δὲν τρέπεται λιγάκι;
Τί προκοπὴ σοῦ βρίσκεται καὶ θέλεις κοριτζάκι;
11. Νὰ ἔχῃς φίλον παστρικόν λογιάζεις, μὰ λαθεύῃς,
Στὸν κόσμον φίλος τέλειος νὰ εἶναι μὴν πιστεύῃς.
12. Τρελὸς, τρελὸς, παλαι τρελὸς πῶς εἶσαι ἐγὼ σὲ λέγω,
Κ' ἐγὼ στὴν τραλαμάδα σου τίποτες δὲν σοῦ φτέγω.

1. Ἐχεις πολλοὺς ποῦ σ' ἀγαποῦν, ἐχθροὺς ὀλίγους ἔχεις,
Περὶ φανούς καὶ ἀμαθεῖς προσπάθησε ν' ἀπέχῃς.
2. Σοῦ λέγω εἰς τὴν γένναν της κίνδυνον δὲν φοβάται.
Ὅσοι γι' αὐτὴν παρακαλοῦν κἀνένας δὲν λυπᾶται.
3. Βέβαια κάνει ἀρσενικὸ, κ' ἐσὺ δὲν τὸ γνωρίζεις,
Δὲν τὸ πιστεύεις ὅσο νὰ ἰδῆς, γιατί δὲν τὸ ἐλ-
πίζεις.
4. Ἴσως νὰ τύχη παρεμπρός, μὰ δὲν τὸ εἶναι τώρα,
Κι' ἄλλην φοράν ἂν ἐγγαστρωθῆ δείχνει μεγάλην
γνώρα.
5. Ἐσὺ δὲν κάνεις προκοπὴ, δὲν ἀποκτένεις πλούτη,
Πάντα θέλ' εἶσαι δυστυχῆς εἰς τὴν ζωὴν ἐτούτη.
6. Μὴν φοβηθῆς στὴν στρατάν σου νὰ εὐρῆς δυσκολία,
Κι' ἐκεῖ πῆ εἶναι ἡ γνώμη σὲ φθάνεις μὲ τὴν ὑγεία.
7. Ἐσὺ πεθεῖς νὰ πανδρευθῆς, κί ἂν λάβῃς λίγην γνώσι,
Εὐμορφον ἄνδρα κ' εὐγενῆ ἡ τύχη θὰ σοῦ δώσει.
8. Στὸν κόσμον δὲν εὐρίσκεται ἄλλος νὰ τὸν περιιάξῃ,
Στὴν ἀσχημάδα τὴν πολλὴν τὸν Αἴσωπον ὁμοιάζει.
9. Εἰς τοὺς σαράντα ἀρρώστια μεγάλη θὰ τραδίσεις,
Μὰ ὅστερα γιαντρεύεσαι, κ' ἐξῆντα θένα ζήσεις.
10. Θαυμάζομαι στῆ λόγου σὲ ποῦ νὰ τὸ βρῆς ἐλπίζεις,
Δὲν τὸ εὐρίσκεις παντελῶς, τί εὐκαιρα μανίζεις;
11. Ὅλοι σοῦ φαίνονται τρελεῖ ποῦ εἶναι πανδρεμένοι,
Κ' ἐσὺ κρυφὰ πανδρεύεσαι μὲ μίαν πεμπιασμένη.
12. Τὸν φίλον σου τὸν τέλειον ποῦ ἔχεις δὲν γνωρίζεις,
Σὰν τὸν ἰδῆς βαρένεσαι, φεύγεις κί ἀναμερίζεις.

1. Ἡ κρίσις ποῦ σέ τυραγιᾶ γλήγορα τελειώνει.
Τὰ ἔξοδα ποῦ ἔγιναν ὅλα σου τὰ πληρώνει.
2. Περισσότεροι σου εἰν' ἐχθροί, ὀλίγοι σ' ἀγαποῦνε,
Τὴν χάριν σου τὴν τύχην σου πολλοὶ τὴν ἐφθονοῦνε.
3. Πολλὸν δὲ τὴν παιδεύουσινε τῆς γέννας τῆς αἰ πόνου,
Πρέπει νὰ ἔχ' ὑπομονή, γεννᾷει καὶ γλυτώνει.
4. Ὡσάν γεννήσει, θέλεις δεῖ, ἀρσενικὸν εὐγένει,
Παρηγορᾶται ἡ μάννα του, μίσκει εὐχαριστημένη.
5. Νὰ εἶναι τῆ μὴν τὸ θάρρεις, δὲν εἶναι τῆ γὰ τῶρα,
Μὰ ἂν τῆς ζήση ὁ ἀνδρας τῆς δὲν φεύγει τέττιαν ὥρα.
6. Ἄν δὲν γενῆς πλιὸ φρόνιμος, ποτέ σου δὲν πλουτένεις,
Σὰν ἔλθουν τὰ γηράματα δυστυχημένος μένεις.
7. Θέλει σὲ τύχουν δυσκολιαῖς, κινδύνους δὲν περάσεις,
Μὰ ὅπου θέλεις ὕστερα ἔχεις διὰ νὰ φθάσης.
8. Ἐκεῖνος ποῦ σέ γύρεψε δὲν εἰν' τῆς ὀρεξίς σου,
Καὶ πλιόσου δὲν παιδρεύεται εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου.
9. Τὸν πλιὸ ἀσχημον πᾶ βρῖσκεται ἐδῶ στὸν κόσμον τῆτο,
Μὰ ὅσον εἶναι ἀσχημος εἶναι γεράτος πλουτο.
10. Ἀνίσως δὲν κυβερνηθῆς γλήγορα ἀπεθένεις,
Καὶ γιὰ ταῖς ἀσωτίαις σου στὴν κόλασιν παγένεις.
11. Ἄφησε ταῖς ἐλπίδες σου καὶ πλέον μὴν λογιάζεις,
Νὰ εὖρης ὃ, τ' ἐχάθηκε μάταια κοπιάζεις.
12. Πρὸσπάθησε ὃ, τι ἠμπορεῖς, νὰ παιδρευθῆς δὲν βρῖ-
σχεις.
Γιατ' ἀγαπᾶς νὰ παιδρευθῆς, ἀνύπανδρ' ἀπεθνήσκεις.

1. Ὁ ἄνδρας ἐμπροστίτερα ἔχει νὰ ἀποθάνῃ,
Καὶ ἡ γυναῖκα πίσω του τρέχει καὶ τὸν ἐφθάνει.
2. Γλήγορα ἔχεις νὰ χαρῆς, τὴν κρίσιν τὴν κερδαίσεις,
Τὸν ἐδικόν σου ἐνάντιον ὡς βουλευθῆς τὸν παίξεις.
3. Ὅλος ὁ κόσμος σ' ἀγαπᾷ, ὅλοι σε ἐπαινοῦσι,
Καὶ προκομμένον νὰ σε δοῦν ὅλοι τους τὸ πεθοῦσι.
4. Ὅλαις ἐκείναις ποῦ γεννοῦν ἐτούτονε τὸν χρόνον,
Θέλουν γεννήσει εὐκόλα, δίχως μεγάλου πόνου.
5. Ἀρσενικὸ λογιάζετε πῶς ἔχει νὰ εὐγάλη.
Θέλει γεννήσει θηλυκὸ μὲ χάρες καὶ μὲ κάλλη.
6. Γιὰ τῶρα νὰ μὴν τὸ θάρρῆς πῶς εἶν' ἐγγαστρωμένη,
Καὶ μὴν λογιάζῃς δι' αὐτὸ νὰ εἶναι ἀρρώστημένη.
7. Ἄσπρα πολλὰ, πλοῦτον πολὺ ἔχεις νὰ ἀποκτήσις,
Πλῆσιους τῆς κληρονόμης σου ἔχεις νὰ τοὺς ἀφτίσις.
8. Τὴν στρατὸν καθὼς τὸ ποθεῖς θέλεις τὴν τελειώσει,
Κί ἐκεῖ πῆ ἔχεις νὰ διαβῆς, ὡς θέλεις, θέλεις σώσει.
9. Λογιάζεις το νὰ πανδρευθῆς, μάταια λογαριάζεις,
Σοῦ λέγω ἐγὼ τὴν τύχην σου π' ἀνύπανδρη γεράζεις.
10. Τραυλὸς καὶ στραβοπόδαρος ἐσένα σοῦ τυχένει,
Καὶ εὐθὺς ποῦ τὸν στεφανωθῆς εἶσαι μετανιωμένη.
11. Πρῶτη ἀρρώστια ποῦ σοῦ ἐρθεῖ κυβέρνα τὴν ζωὴν σε,
Γιατὶ ἡ πρώτη ἀρρώστια σοῦ σβύνει τὴν ζωὴν σου.
12. Μὴν κοπιάζεις πλιώτερο, ἐκεῖνο τῶρα ἐχάθη,
Ποιὸς τὸ ἔχει, πῆ εὐρίσκεται, ποτὲ δὲν θέλεις μάθει.

1. Τρέχα τὸν κόσμ' ὅσο ἴμφορεῖς σὰν ἔχης ν' ἀποθάνης,
Ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθηκες τὸν τάφου σου τὸν κάνεις.
2. Ὁ ἄνδρας πρῶτος βέβαια ἔχει νὰ ἀποθάνῃ,
Καὶ ὅσον ζῆ ἢ γυναικά του γι' αὐτὸν τὰ μαῦρα βάνει.
3. Τὴν κρίσιν ποῦ ἀρχίντσες γιὰ πρῶτον τὴν ἐχάνεις,
Μὰ δὲν εὐχαρισιέσ' ἐσὺ, καὶ σ' ἄλλον κριτὴ πιάνεις.
4. Στὸν κόσμον ὅλον δὲν θαρρῶ νὰ σ' ἀγαπάῃ ἕνας;
Γιατ' εἶσαι ἔτσι βάρβαρος σὲ φεύγει. ὁ καθ' ἕνας.
5. Θέλει γεννήσει εὐκόλα δίχως μεγάλου πόνου,
Καὶ θέλει βγάλει τὸ παιδὶ στὸν πρῶτον πόνου μόνου.
6. Τὸ πῶς γεννάει σὴλυκὸ ἔτσι ἐγὼ πιστεύω,
Καὶ ἔτσι θέλεις τὸ ἰδεῖ πῶς ἀληθῶς μαντεύω.
7. Δὲν βλέπειστο; ἀμ' τί θαρρῶεις; εἶναι τῆ· τί λογαζῶεις;
Ἄν λέγῃς τὸ ἐνάντιον νὰ μὴν γνωρίζῃς μαιάζεις.
8. Λίγος καιρὸς θέλει διαβῆ καὶ πολλὰ πλούτη κάνεις.
Καὶ πάλαι μένεις δυστυχῆς προτοῦ νὰ ἀποθάνῃς.
9. Ἐγὼ σοῦ τάζω βέβαια καλὸ ταξειῖδι κάνεις,
Κί ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ γνώμη σου σ' ὀλίγον καιρὸν
φθάνεις.
10. Ἄνυπανδρη γιὰ βέβαιον, ἔχεις νὰ ἀπομείνῃς,
Μὰ τὴν ἐλπίδα τῆς πανδριάς ποτὲ δὲν τὴν ἀφίνεις.
11. Ξερὸς πετζὶ καὶ κόκκαλα, στραβὸς ἀπὸ νὰ μάτι,
Γέρος, καὶ καχορίζικος, βάλτου κομματι ἀλάτι.
12. Μὴν φοβηθῆς ποτὲ ἀρρώστια, γατρὸν ποτὲ μὴν κράξεις.
Ἐκατὸ χρόνος ζωντανὸς στὸν κόσμον θὰ βαστάξεις.

1. Εἰς τὸ νερό δύο φοραῖς ἔχεις νὰ κινδυνέψης,
Πάλιν γερὸς στὸ σπῆτί σου ἔχεις νὰ ἐπιστρέψης.
2. Ἐξω ἀπὸ τὸν τόπον σου σὲ θάφτουν δίχως ἄλλο,
Καὶ σοῦ τὸ λέγω βέβαια, δὲν ἤμπορῶ νὰ σφάλλω.
3. Ἀπὸ ἐσὲ προτύτερα ὁ ἄνδρας σου ἀποθένει,
Κί ἐσένα πίκρα ὅσο πᾶ ζῆς εἰς τὴν καρδίαν σὴ μένει.
4. Στὴν κρίσιν ποῦ παιδεύεσαι βλέπεις δικαιοσύνη,
Καὶ μὴν περηφανεύεσαι, ἔχε ταπεινοσύνη.
5. Ὅσον ποῦ εἶσαι πλούσιος ὅλοι σὲ κολακεύουν,
Καὶ ἂν σὲ δοῦν σὲ δυστυχιά οἱ ἴδιοι σ' ἀποφεύγουν.
6. Πόνοι μικροὶ κί ἀδύνατοι τὴν θέλουν πειράσει,
Μὲ καλοσύνην τέλειαν, ἢ γόνυα θὰ περάσει.
7. Ἐγὼ γνωρίζω θηλυκὸ τὸ πῶς γιὰ τώρα κάνει,
Ἐτῆς εὐμορφο ὡσὰν αὐτὸ στὸν κόσμον δὲν ἐφάνη.
8. Ἐγγαστριωμένη δὲν εἶναι ὡς σὺ θάρρεις πῶς εἶναι,
Σ' ἐκεῖνο ποῦ λέγω ἐγὼ, τελείαν πίστιν δίνε.
9. Πτωχὸς καὶ κακορίζικος ἔχεις νὰ καταντήσης,
Πηγένευνε κακῶς κακοῦ, ὅ, τι κί ἂν ἀποκτήσης.
10. Μίσεισε μὲ καλὴν καρδιά, καλὸ ταξεῖδι κάνεις,
Γλίγωρα πᾶς ποῦ βουλεσαι, καιρὸν ὀλίγον χάνεις.
11. Μὴν γνοιάζεσαι, καλότυχη, ἢ τύχη σου δουλεύει,
Γλίγωρα νέος πλούσιος γυναῖκα σὲ γυρεύει.
12. Εὐμορφος ὡσὰν ἄγγελος, καὶ νέος παλικάρι,
Πλούσιος καὶ καλορίζικος γυναῖκα θὰ σὲ πάρει.

1. Ἐγε καρδιά, ὑπομονή, ὁ θρῆνός σου ἄς παύσῃ,
Γλίγωρα ἐκεῖνον π' ἀγαπᾷς θέλεις τὸν ἀπολαύσει.
2. Ὅσοι κινδύνοι καὶ κακὰ σοῦ ἔλθουν στὴν ζωὴν σου,
Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπερνᾷς μὲ τὴν ὑπομονὴν σου.
3. Στὸν τόπον σου σέ θάφτουνε ποῦ εἶσαι γεννημένος,
Ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθηκες θέλ' εἶσαι καὶ θαμμένος.
4. Λυπήσου κακορίζικη τὸν ἄνδρα σου τὸν χάνεις,
Κι ἐσὺ ἀπὸ τὴν λύπην σου εὐθύς θέλ' ἀποθάνεις.
5. Ἐχεις κριτάδες δίκαιους, εἰς τοῦτο μὴν φοβᾶσαι,
Θέλεις ἰδεῖ τελειωμέν, καὶ μὴν παραπονᾶσαι.
6. Ὀλίγ' εἶναι ποῦ σ' ἀγαποῦν, πολλοὶ ποῦ σέ μισοῦνε,
Γιατ' εἶσαι ὑπερήφανος, δὲν θέλουν νὰ σέ δοῦνε.
7. Δίγως κἀνέναν κίνδυνου, τὴν γένναν θὰ περάσει,
Θέλει γεννήσει μ' εὐκολιάν, ἢ φύσις νὰ θαυμάσῃ.
8. Ἀρσενικὸ γιὰ βέβαιον σοῦ λέγω πῶς γεννάει,
Καὶ σὰν τὸ μάθη ὁ κύριος του, ἢ πίκρα του περνάει.
9. Ἐργαστωμένη εἶναι τη, βέβαια πίστευσέ το,
Καὶ ἀπὸ τὰ σημάδια τῆς μονάχης λόγιασέ το.
10. Πλούτη πολλὰ ὅσο ποῦ ζῆς ἐσὺ δὲν ἀποκτένεις,
Καὶ καθὼς τώρα βρίσκεσαι ὅμοιος ἀπομένεις.
11. Ταξεῖδι καλορίζικο γλίγωρα σοῦ τυχένει,
Κ' ἢ σπράτα ἀπὸ τὸν Θεὸν σοῦ εἶν' εὐλογημένη.
12. Ὁ γλίγωρα πανδρεύεσαι καθὼς ἐπιθυμᾷεις,
Περνεῖς ἐκεῖνον ποῦ ποθεῖς ἐκεῖνον π' ἀγαπᾷεις.

1. Πολλαῖς εἶναι ἢ δυσκολιαῖς, μά ὅλαις ταῖς νικοῦνε,
Τελειωμένην τὴν δουλιὰ γλήγορα θέλει εἰδοῦνε.
2. Σοῦ λέγω ἔχε ὑπομονὴ νὰ ἀπεράσῃ ὁ χρόνος,
Τὸν βλέπῃν τὰ ματάκια σὲ καὶ σ' ἀπερνάει ὁ πόνος.
3. Ἀπ' ἄλλο γὰρ θὰ γκρεμισθῆς ἀκόμη κί ἀπ' ἀμάξι,
Κ' εἰς τὸ νερὸ κακὸς καιρὸς ἔχει νὰ σὲ τρομάξῃ.
4. Εἰς τὸ ταξεῖδι μακρὰ σὲ μιὰ μεγάλη χώρα,
Ἐκεῖ σοῦ θέλει φανισθῆ ἢ ὑστερνὴ σου ὥρα.
5. Δώδεκα χρόνους θὰ χαρεῖς ἀκόμη τὴν συντροφιά σου,
Καὶ δίχως μάννα μνίσκουνε ὕστερα τὰ παιδιὰ σου.
6. Χάρου καὶ μὴν πικρένεσαι, γλήγορα τὰ κερδαίνεις,
Τὰ ὅσα ἐζημιώθηκες πάλιν τὰ ἀποκτένεις.
7. Ἀνίσως πάντα φέρνεσαι μὲ τὴν ταπεινσύνη,
Ὅλοι ποθεῦν νὰ σὲ εἰδοῦν γεμάτου καλοσύνη.
8. Πόνους μεγάλους καὶ πολλοὺς μέλλει τῆς νὰ τραβίση,
Μὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καλὰ θέλει γεννήσει.
9. Μὴν φοβηθῆς πῶς θηλυκὸ ἔχει γιὰ νὰ γεννήσῃ,
Ἀρσενικὸ τὴν μάννα του θέλει παρτιγορήσει.
10. Ἐγὼ σοῦ λέγω βέβαια πῶς εἶν' ἐγγαστρομένη,
Καὶ δίχως ἄλλο ἀπερνᾷ γέννα εὐλογημένη.
11. Ἀλήθεια πλούτη ἀποκτᾷς εἰς τούτην τὴν ζωὴν σου,
Τί σ' ὠφελοῦν ποῦ ὕστερα κολάζεις τὴν ψυχὴν σου;
12. Ἡ πλήθιας ἀμαρτίαις σου κ' ἡ τόσαις ἀδικίαις,
Σοῦ προξενοῦν στὴν στράταν σὲ μεγάλαις δυσυχίαις.

1. Ἐσεῖς εἰστέ κ' αἱ δύο πιπτοί, μέ τήν καρδίᾳ ἀγαπιέστε,
Γιατί μέ τόσα βάσανα ἔτζει νά τυραγνιέσθε;
2. Καθώς ποῦ πραγματεύεται μέ τέλειαν φρονιμάδα,
Ἡ προξενιά τελειώνεται μ' ὄλιγν τήν γλιγωριάδα.
3. Πολύς καιρός θέλεις διαβῆ πολὺς θέλ' ἀπεράσει,
Κ' ὕστερον τὰ ματάκια σου θέλουν τόν ἀπολαύσει.
4. Πολλά κακά σέ κυνηγοῦν, πολλά θέλει τραβίσεις,
Καί μέ τήν φρονιμάδαν σου ὄλα θά τὰ νικῆσεις.
5. Ἐκεῖ ποῦ εἰς' ἐγκάτοιχος, ἐσὺ ἐκεῖ ἀποθνήσκεις,
Ἐπάνω στό κρεβάτι σου νεκρὸν κορμί ἐμνίσκεις.
6. Πρῶτα ἐσὺ τόν ἄνδρα σου ἔχεις νά τόν ἐχάσῃς,
Καί ὀλίγο ὕστερα κ' ἐσὺ τρέχεις νά τόν ἐφθάσῃς.
7. Γλιγώρα ἔχει τελειωμὸν ἢ κρίσις, ὅπου κάνεις,
Καί μὴν φοβᾶσαι παντελῶς, γιατί δέν τήν ἐχάνεις.
8. Ἐχεις φιλίαις περισσαῖς, ὄλοι σέ περγελοῦνε,
Εἶσαι χωριάτης βάρβαρος, καί ὄλοι σέ μισοῦνε.
9. Μὴ φοβηθῆς πῶς ἀπερνᾶ γέννα δυστυχημένη,
Θέλει γεννήσει μ' εὐκολιά ἢ καλοτυχημένη.
10. Βέβαια τούτην τήν φορὰν κόρη θέλει γεννήσει.
Κ' ἔχει νά εἶναι εὐμορφη πολὺ ὅταν αὐξήσῃ.
11. Ἐγγραστρομένη δέν εἶναι, αὐτὸ μὴν τὸ λογιᾶζεις,
Μ' ὄλον πᾶ λέγει νά' ναι τη, δέν εἶναι, μὴν θαυμάζεις.
12. Ὅσον ποῦ ζῆς πλούτη πολλά βέβαια ἀποκτένεις,
Μά στήν ψυχὴν σε τί καλὸν ἀπὸ αὐτὰ ἀναμένεις;

Τ Ε Λ Ο Σ .

